

מסורת הש"ס

16 מסכתא פ"ב (ב) ס"א
מנחה (ג) מנחה פ"א ח"א
ד' (ד) מנחה פ"א ח"א
מנחה ומנחה (ה) מנחה
ח"א פ"א ח"א ח"א ח"א
ו' (ו) מנחה פ"א ח"א ח"א
ז' (ז) מנחה פ"א ח"א ח"א
ח' (ח) מנחה פ"א ח"א ח"א
ט' (ט) מנחה פ"א ח"א ח"א
י' (י) מנחה פ"א ח"א ח"א
יא' (יא) מנחה פ"א ח"א ח"א
יב' (יב) מנחה פ"א ח"א ח"א
יג' (יג) מנחה פ"א ח"א ח"א
יד' (יד) מנחה פ"א ח"א ח"א
טו' (טו) מנחה פ"א ח"א ח"א
טז' (טז) מנחה פ"א ח"א ח"א
יז' (יז) מנחה פ"א ח"א ח"א
יח' (יח) מנחה פ"א ח"א ח"א
יט' (יט) מנחה פ"א ח"א ח"א
כ' (כ) מנחה פ"א ח"א ח"א

למקח וממכר. למתן דמתי למזון
דבוסא: אבל עושין מן מדורה.
כזירו: לנר. קרו"ל: בשמן קיק. שמן של עוף אחד נותנין בנר
ודולק: משא דקאזא. שמן עושין מנרעני למר גפן שקורין קוטויין:
קיקוין. ענין אומה של יונה: לדידי
חוי לי. מין קיקוין דיונה: ומדשקיי
רבי. בבלע המים הוא גדל: ועל
פוס מנוחא מדלן יסיה. על פוס
המנויות מדלן אמו לל וריח טוב:
מפרטוריה. מנרעני: ניימין.
סוכין: כרייה. חולין: מסכסכת.
כנין סקין פגומה מסכסכת בנר
אמלי"ד בלע"ז שאין אורו זקוף ונה
נקום אחד אלל נדען קופין. לטעם
אחרינא מסכסכת כהן אינה נכנסת
מין הפתילה אלל סביב במחן כמו
סכסכת אבניו ברושיש בלע"ז:
שאין נמשכין. ואמי להטות: שמן
לל טהור. שמתן היתנו במוטו ממשיכו
לחמר הפתילה: לפי שאין מדליקין.
בעיניהו אגוין הא אלו הא: כרד
דבר. לעשות פתילה על גבי דבר שאין
מדליקין בו כגון פסול פתילות
דמתי: קטני מיא. נרש"ס
מדליקין ואע"ג דלחזו לא חוי לפתילה
על ידי מערות שפיר דמי: מעשה
רבי. הואיל ומעיד שכן היו של בית
אבי עושין הלכה היא: מאי לאו
להדליק. היו כורסין שמדליק הפתילה
עם האגוז: לא לטקסות. לא היו
מדליקין האגוז אלל סומך עליה
הפתילה להניפה שלא תטבע בשמן.
ויף הברזל מתרמגין וקפא פחולל
ומלכס (ו) חלב מהותך. פוג"ג
בלע"ז: בני מימשי בעיניהו. אחר
הפתילה ובלא מערות שמן נמי חזו
אלל דגוזר רבנן מהותך אטו אינו
מהותך הלכך בעיניהו גופה גזירה
ואין יקום ויגזור ע"י מערות
אטו בעיניהו: והוא אמר לה. מפרכ
מאי תלמודא ויהי משעמ הא
קרא: ולא טהא טולה בו. ולא טהא
לריה מיקון והטייה: מבלאי מכנסי
סכסכים. ממכנסי סכסכים הגלואיס:
היו מקשיין. קורעין ועושין פתילות
בשמחת בית השואבה שהיא בעורת
נשים: ומכמייהם. של כלאים הם
דמייבין ואלא האכנע שם משור ומכלת
וארגמן וק"ל מכלת עמרא הואש ותני
לעילא לענין שם הוספי עליהן של

במה מדליקין פרק שני שבת

כא.

שעה לימיז ליה פסולתא
היסק גדול שאחד מנעיר
למאי נ"מ למקח וממכר שאם נדר
למת לחמוי שעוה יתן לו פסולתא
לכס שוכא דלחחו לא קאמר למאי
נ"מ לפי שלא היו מכירין כסם לכס
ומפרש שהוא שוכא דלחחו:
מפני שאין נמשכין בו. שמעיה
ממרי"א וז"ל ששעת כלס שיש
רק נר אי כשר צניט ע"י זה חסור ולא
יעה שאר נרות שחודר ושכמקף ור"ש
מקולי אומר דבר שיכול לעשות בלא נר
כגון להולא יין מן הכותש ומחר להשתמש
לאור כל נר ומפוסת יענין:

למאי נפקא מינה למקח וממכר: ת"ר כל
אלו שאמרו אין מדליקין בהן בשבת אבל
עושין מהן מדורה בין להתחמם כנגדה בין
להשתמש לאורה בין ע"ג קרקע בין על גבי
או כירה ולא אסרו אלא לעשות מהן פתילה
לנר בלבד: ולא בשמן קיק וכו': מאי שמן
קיק אמר שמואל שאילתינהו לכל נחותי
ימא ואמרו לי עוף אחד יש בכרכי הים
וקיק שמו רב יצחק בריה דרב יהודה אמר
משהא דקאזא ריש לקיש אמר קיקוין דיונה
אמר רבה בר בר חנה לדידי חזי לי קיקוין
דיונה וזלולויבא דמי ומדפשקיי רבי ועל
פום חנותא מדלן יתיה ומפרצירוהי עבדי
משהא בענפיהו ניהון כל ובריה דמערבא
אמר רבה פתילות שאמרו חכמים אין
מדליקין בהן בשבת מפני שהאור מסכסכת
בהן שמנים שאמרו חכמים אין מדליקין
בהן מפני שאין נמשכין אחר הפתילה בעא
מינה אבי מרבה שמנים שאמרו חכמים
אין מדליקין בהן בשבת מהו שיתן לתוכן
שמן כל שהוא וידליק מי גזרין דילמא אתי
לאדלוקי בעיניהו או לא א"ל איין מדליקין
מאי מעמא א"לפי שאין מדליקין אחיביה
"ברך דבר שמדליקין בו ע"ג דבר שאין
מדליקין בו אין מדליקין בו (אמר) ורשב"ג
של בית אבא היו כורכין פתילה על גבי
אגוז ומדליקין קתני מידת מדליקין א"ל
ארמותבת לי מדרשב"ג סייעניהו מרתנא
קמא הא לא קשיא מעשה רב מ"מ קשיא
מאי לאו להדליק לא להקפות אי להקפות
מ"מ דת"ק כולה רשב"ג היא וחסורי מיחסרה
והכי קתני כרד דבר שמדליקין בו ע"ג דבר
שאיין מדליקין בו אין מדליקין בו יב"ד
להדליק אבל להקפות מותר שריבן שמעון
בן גמליאל אומר של בית אבא היו כורכין
פתילה ע"ג אגוז אינו והאמר רב ברונא
"אמר רב חלב מהותך וקרבי דגים שנמוחו
אדם נותן לתוכו שמן כל שהוא ומדליק הני

חלב מהותך וקרבי דגים שנמוחו

דגים לא היו שמן דגים דמין
דגים שרי ליה ממתי בעיניה (לקמן
דף כד): שמחת בית השואבה
שאני. מינה הכי שרי להדליק והא
לאו זוך קרנן הוא ולאמר כפ"כ
דקידושין ודף נז. הוא בגדי כנעני
שגלו ומעלין כהן ודוחק לומר לנ
כ"ד מתנה עליהן (בדמה זוך יש
להן להמתן בשגלו זה ונראה לר"י
דהואיל ולכבוד הקרנן היו עושין
דכתיב ושכנתם מים בששון (שעיה
י) זוך קרנן משוי ליה והא דלמר
(טוסה פ"ה דף נג.) בוררת אשה מעין
לאור בית השואבה לא שתימה בוררת
אלא שתימה יכולה לכוור ומכיו
צירושלמי אלא שתימה דקול ומראה
וריה אין בהן משום מעילה וקשה
לר"י מאי פריך (ממכנסי סכסכים
הלל היה בהן פתיל דכתיב מכלת
וארגמן ותולעת שני ושם משור
(שמות כח) וטוב לפתילה דהוי ככר
דבר שמדליקין בו ע"ג דבר שאין
מדליקין בו וכשנת הוא דלסור שמה
ידליק בעיניה אלל במקדש לא שיכא
הן גזירה ונראה דכיון שאין
מן הפשט אלל ריע בטל כשאר
מינים והוי כאלו אין בו פשט כלל:
ומותר להשתמש באורה. ואלת
מנא ליה לרנא דלמר
רב הונא דלומר להשתמש באורה
דילמא הא דלמר אין מדליקין
בשנת משום דסבר כנתי זקוק לה
ואין

רבינו הגנאל

ת"ר כל אילו שאמרו
חכמים אין מדליקין בהם
בשבת משום פסול פתילות.
אבל עושה בהם מדורה
מין להתחמם כנגדה בין
להשתמש לאורה בין ע"ג
קרקע בין ע"ג קרקע
לא אסרו אלא לעשות
פתילה לנר בלבד. בשמן
קיק. שמואל אמר (עין
[עוף] וישנו קיק. ר"ל אמר
קיקוין דיונה. אמר רבה
פתילות שאמרו חכמים אין
מדליקין בהם. מפני שאמרו
מסכסכת בהן שמנים
שפסלו מפני שאין נמשכין
אחר הפתילה. בעא מינה
אבבי מרבה שמנים שאמרו
חכמים להדליק בהן בשבת
מהו לתוכן שמן
וללהיק. א"ל אמר לפי
שאין מדליקין. לומר בין
שאין מדליקין כמי עשין.
כששילם השמן (מתן
בתורה) [שנתן בתוכו]. שוב
אין מדליקין שבה אמונו
אין נמשכין אחר הפתילה.
ואותוכי עלה ותרעה הכי
כרד דבר שמדליקין בו
על גבי דבר שאין
מדליקין בו אין מדליקין
בו. ב"ר א להדליק אבל
להקפות. פירוש הפתילות
ראש הפתילה להרבות
אורה מותר. ורשב"ג אומר
של בית אבא היו כורכין
בו. וק"ל (מכר) (נרבה).
אינו הוא אמר רב ברונא
אמר רב חלב מהותך.
מלשון דיוחן כרתיב
ויחזקאל (נב) בתוך ספ
ביתך כר. ובתיב ויחזק
וחזו כתיב. וקרבי דגים
שנמוחו. נותן לתוכן שמן
כל מהו מדליק. וישנן
הני משככי בעיניהו אבל
הני לא משככי בעיניהו.
ואסיקא לקמיה דרבי הוי
מפסן דגים. לשיכך שמן
דגים מוקף הוא ודולק
ונמשך אחר הפתילה ואין
צורך תעובת. תני רמי
בר חמא פתילות שאמרו
חכמים להדליק בהן בשבת,
אין

גם במקדש אין מדליקין בהם שנאמר להעלות נר תמיד. והא רתן מבלאי מכנסי סכסכים ומכמייהם של כלאים הם דמייבין ואלא האכנע שם משור ומכלת וארגמן וק"ל מכלת עמרא הואש ותני לעילא לענין שם הוספי עליהן של

חלב מהותך וקרבי דגים שנמוחו

דגים לא היו שמן דגים דמין
דגים שרי ליה ממתי בעיניה (לקמן
דף כד): שמחת בית השואבה
שאני. מינה הכי שרי להדליק והא
לאו זוך קרנן הוא ולאמר כפ"כ
דקידושין ודף נז. הוא בגדי כנעני
שגלו ומעלין כהן ודוחק לומר לנ
כ"ד מתנה עליהן (בדמה זוך יש
להן להמתן בשגלו זה ונראה לר"י
דהואיל ולכבוד הקרנן היו עושין
דכתיב ושכנתם מים בששון (שעיה
י) זוך קרנן משוי ליה והא דלמר
(טוסה פ"ה דף נג.) בוררת אשה מעין
לאור בית השואבה לא שתימה בוררת
אלא שתימה יכולה לכוור ומכיו
צירושלמי אלא שתימה דקול ומראה
וריה אין בהן משום מעילה וקשה
לר"י מאי פריך (ממכנסי סכסכים
הלל היה בהן פתיל דכתיב מכלת
וארגמן ותולעת שני ושם משור
(שמות כח) וטוב לפתילה דהוי ככר
דבר שמדליקין בו ע"ג דבר שאין
מדליקין בו וכשנת הוא דלסור שמה
ידליק בעיניה אלל במקדש לא שיכא
הן גזירה ונראה דכיון שאין
מן הפשט אלל ריע בטל כשאר
מינים והוי כאלו אין בו פשט כלל:
ומותר להשתמש באורה. ואלת
מנא ליה לרנא דלמר
רב הונא דלומר להשתמש באורה
דילמא הא דלמר אין מדליקין
בשנת משום דסבר כנתי זקוק לה
ואין

גם במקדש אין מדליקין בהם שנאמר להעלות נר תמיד. והא רתן מבלאי מכנסי סכסכים ומכמייהם של כלאים הם דמייבין ואלא האכנע שם משור ומכלת וארגמן וק"ל מכלת עמרא הואש ותני לעילא לענין שם הוספי עליהן של

חלב מהותך וקרבי דגים שנמוחו

דגים לא היו שמן דגים דמין
דגים שרי ליה ממתי בעיניה (לקמן
דף כד): שמחת בית השואבה
שאני. מינה הכי שרי להדליק והא
לאו זוך קרנן הוא ולאמר כפ"כ
דקידושין ודף נז. הוא בגדי כנעני
שגלו ומעלין כהן ודוחק לומר לנ
כ"ד מתנה עליהן (בדמה זוך יש
להן להמתן בשגלו זה ונראה לר"י
דהואיל ולכבוד הקרנן היו עושין
דכתיב ושכנתם מים בששון (שעיה
י) זוך קרנן משוי ליה והא דלמר
(טוסה פ"ה דף נג.) בוררת אשה מעין
לאור בית השואבה לא שתימה בוררת
אלא שתימה יכולה לכוור ומכיו
צירושלמי אלא שתימה דקול ומראה
וריה אין בהן משום מעילה וקשה
לר"י מאי פריך (ממכנסי סכסכים
הלל היה בהן פתיל דכתיב מכלת
וארגמן ותולעת שני ושם משור
(שמות כח) וטוב לפתילה דהוי ככר
דבר שמדליקין בו ע"ג דבר שאין
מדליקין בו וכשנת הוא דלסור שמה
ידליק בעיניה אלל במקדש לא שיכא
הן גזירה ונראה דכיון שאין
מן הפשט אלל ריע בטל כשאר
מינים והוי כאלו אין בו פשט כלל:
ומותר להשתמש באורה. ואלת
מנא ליה לרנא דלמר
רב הונא דלומר להשתמש באורה
דילמא הא דלמר אין מדליקין
בשנת משום דסבר כנתי זקוק לה
ואין

גם במקדש אין מדליקין בהם שנאמר להעלות נר תמיד. והא רתן מבלאי מכנסי סכסכים ומכמייהם של כלאים הם דמייבין ואלא האכנע שם משור ומכלת וארגמן וק"ל מכלת עמרא הואש ותני לעילא לענין שם הוספי עליהן של